MÎINE, CĂDEREA CORTINEI!

STEAUA ȘI DINAMO,

PRINCIPALE PRETENDENTE LA ȘEFIA CLASAMENTULUI PRIMEI PĂRȚI A CAMPIONATULUI

Puține ore au mai rămas pînă la închiderea primei părți a campionatului Diviziei A, ediția 1972/73. Echipele se pregătesc acum pentru ca mîine după-amiază să intre în ultima turnantă a palpitantei curse de adunare a punctelor puse în joc.

Cum bine știți, etapa de duminică n-a lămurit încă acel semn de întrebare din fruntea clasamentului. Ea ne-a oferit, în principal, o nouă schimbare de lider, a noua de-a lungul celor 14 acte din actualul sezon. Amintiți-vă că prin virful piramidei, în afara echipelor bucureștene **Steaua** și **Dinamo**, s-au mai perindat încă cinci formații provinciale (**Steagul roșu, Petrolul, Farul, Jiul** și **Sport club**) fiecare etalînd ambiții și aspirații de mai bine. Evident că, privit din acest unghi, campionatul nostru, bun sau rău, așa cum a fost el, ne-a relevat faptul că inedita și spectaculoasa cursă nu știe să o mai fi avut vreodată în ultimii ani. Ceea ce frapează însă este reapariția în prim-plan a două echipe rivale, **Steaua** și **Dinamo**, cu nume și pretenții în fotbalul românesc. Redesteptarea lor vine din acel orgoliu rănit, din acea „mînie" a provinciei care nu se mai impacă, de cîtiva ani, cu rolul de simplă parteneră în întrecere. Aplaudăm acest proces al depășirii condiției de echipă de pluton, deoarece el pune protagoniștele în mișcare, le apropie valoric.

Aruncînd o privire înapoi asupra ultimelor cinci turnuri ale primei serii a fotbalului nostru vom observa că acest cuplu bucureștean **Steaua-Dinamo**, nu s-a mai aflat în postura de azi. **Steaua** ocupa de regulă locurile de mijloc, cu excepția toamnei din 1968 cînd cu cele 17 puncte devenise liderâ a sezonului, urmată de **F. C. Argeș**, cu aceeași zestre dar cu un golaveraj mai slab. **Dinamo** a avut și ea momentele ei de ferigră în sezonul 1969—70 (locul 4-lea după Rapid cu 19 puncte) și 1970—71 (locul unu cu 20 de puncte). În rest s-a învîrtit tot pe la mijloc.

Cine va primi mîine, după consumarea ultimei etape cununa de lauri a acestui agitat tur? Neîndoielnic că decizia va fi dată, în primul rînd, de deznodămîntul partidelor de la București și Brașov. Variante sînt destule. PRIMA: **dacă luăm în considerație avantajul terenului, care operează destul de des în campionatul nostru, Dinamo va fi premiantă**; A DOUA: **în cazul că Valentin Stănescu va reuși să smulgă un egal fostei sale echipe. Steaua are toate șansele să-și păstreze actuala poziție, cu condiția ca rivala să se să nu-și îmbunătățească, pe seama Farului, golaverajul**; A TREIA: **o eventuală victorie bucureșteană la Brașov rezolvă totul.**

O altă variantă teoretică apărută după meciul de duminică de la Bacău: Sport club să cîștige la Rapid (a mai făcut-o de cîteva ori), Steaua să piardă și Dinamo să facă meci nul și astfel turul campionatului să ia sfîrșit după cunoscuta zicală: „Cînd doi se ceartă, al treilea cîștigă !". S-a mai întîmplat așa ceva în fotbal, la noi sau prin alte părți. Ar fi senzațional și frumos...

În sfîrșit, rămînînd tot în domeniul calculelor, o ultimă posibilitate dar cu mai puține șanse de realizare: **Campionatul de toamnă să se încheie avînd în frunte numai patru de șase echipe cu același număr de puncte (18) clasate în următoarea ordine, după golaveraj: Steaua, Dinamo, Petrolul, C.F.R. Cluj, sau „U" Craiova, Sport club și Jiul!** Cunoscînd programul de mîine vă lăsăm pe dv. stimați cititori de a face acest calcul, deloc greu.

Oricum, însă trecînd peste unele insatisfacții ale turului, asupra căruia vom avea suficient timp să revenim în apropiata vacanță de iarnă, indiferent cine va fi primul la potou îl vom aplauda ca și pe toți ceilalți care au contribuit la acest final de sezon pasionant și puțin așteptat.

Stelian TRANDAFIRESCU

BACĂU. Gabriel Sandu (în stînga fotografiei, căzut) a lovit deliciatus „balonul", înscriind în poarta echipei sale. Foto: S. BAKCI

DERBYUL ȘI VIAȚA SA MAI PUȚIN ȘTIUTĂ...

...Bacăul a așteptat mult derbyul cu Dinamo. L-a așteptat cu speranță și cu oarecare teamă. În tot orașul, dar mai ales în fața, la hotelul Decebal unde erau cazați dinamoviștii, gazdele nu vorbeau doar despre forma foarte bună a lui **Dembrovschi**. Vorbeau mai ales despre „mediana de foc" **Dinu—Radu Nunweiller**...

...Cu o oră și un sfert înaintea meciului. Coboară liderul: **Nelu Nunweiller** îmi spune discret că l-ar mulțumi și o remiză. **„Asta nu înseamnă, însă, că am venit să ne apărăm!** zice antrenorul dinamoviștilor. **Vom juca ofensiv. Am auzit că Mioc urcă în atac, dar își lasă zona liberă. Îl voi înfige acolo pe Dumitrache!..."** Vicepreședintele clubului bucureștean, fostul internațional **Alexandru Ene**, nu știe că am discutat cu antrenorul **Nunweiller** și se confesează: **„Știți ce le-a spus Nelu la ședința de pregătire? Să joace ofensiv, așta e cea mai bună armă împotriva unei echipe care acasă atacă furibund!"...**

...La stadion. Cu un sfert de oră înaintea jocului. Sport club, pînă atunci retrasă într-o inedită și spectaculoasă formă de templu, lese la încălzire. Fețele jucătorilor sînt ușor transfigurate sub emoție. **„Ce fețe, Aristică?!"** întreabă cineva pe Ghiță. **„Mergem să ne batem! Al mai tare va învinge! Sper să fim noi..." Rugiubei** scapă un zîmbet timid, parcă de apărare. Nu știu dacă aflase că cineva din club „trădase" că **Rugiubei** a dispărut cîteva zile și n-a mai știut nimeni nimic de el. Îl găsiserâ pe la Sascut...

...Publicul e potrivnic oaspeților. Jocul începe ofensiv. Gazdele însă nu contenesc furiosul. Surprinzător, **Dembrovschi** nu-i marcat. **Rămureanu** e fenomenal la debutul său în compania sub culorile dinamoviștilor. Cei patru ani pe tușă de la Rapid îi spun cuvîntul... Mediana de foc a liderului se retrage treptat. „Litera-lii" băcăuani presează și ei defensiva bucureșteană. Și totuși **Lucescu** și **Dumitrache** rătează în două fețe care înghețează stadionul. Derbyul place. În repriza secundă dinamoviștii reiau aproape total la ofensivă. Și vin golurile. Jocul devine un timp nervos. Proteste, cartonașe, fault-uri, gesturi de arbitraj. Gazdele cîștigă pe merit. În cabina dinamoviștilor se discută mai ales despre arbitraj. **Nelu Nunweiller** are un moment de tărîe: **„Am jucat mai slab ca în ultimele etape! Asta-i!"**.

...Seara, pe peronul gării din Bacău. Așteptam rapidul 56. **Petrică Rădulescu**, unul din antrenorii băcăuani, merge la București: **„Nu se putea să nu cîștigăm! Încă din prima repriză trebuia să conducem cu cel puțin un gol! Dinamo s-a prezentat slab, cum nu ma așteptam"**. În fața sălii de așteptare a clasei I mare îmbulzeală. Învinșii dau autografe...

...În tren spre București. Vagonul 7. Tot despre arbitraj se vorbește. Se exagerează cam mult pe această temă. **Radu Nunweiller** frînge însă discuțiile și spune că echipa a jucat slab. Se discută despre rătarea lui Dumitrache. **„Dacă mai înaintam doi pași, înscriam! Am crezut că voi arunca mingea peste Ghiță!"** Se face clasamentul. Dinamo nu mai e lider. **„Steaua joacă, joi, la Brașov, iar noi acasă cu Farul!"** sună optimist vocea lui **Doru Popescu**. Turul nu s-a încheiat! Turul se încheie mîine...

Mircea M. IONESCU

PROCA ȘI ONISIE ÎN IPOSTAZE DIFERITE

Studenților clujeni le-a fost teamă de replica Steagului roșu. Pînă cînd au marcat primul gol, în continuare, Însă. Pentru că simple. În viteză, prin combinații de mijlocași de direcție a prin dese schimbări atacurilor și mijlocașilor de permanentă în teren, ei au ieșit să aducă în stare de gregy cea mai puternică apărare din campionat. Numai neatenția, prilejuită în fazele de finalizare au privat echipa de multe goluri în poarta lui **Adamache**. Deruta din tabăra elevilor săi, începătorul acestora de a... de la început, fața jocului, ritmului impus de studenți, l-au făcut pe antrenorul **Proca** să li se adreseze, în extrem de supărat:

—...Nu vă este rușine? Vă faceți de rîs și mă faceți pe mine să roșesc. Cum e posibil să nu fiți în stare să legați două pase? Vă rog să jucați fotbal...

Dojana antrenorului a fost urmată și de o măsură concretă: două jucători în formația întrat **Anghel** în loc de **Florescu** 1-a pentru **Alecu**, schimbat pe **Cazan**. Și Steagul roșu a făcut o... mișcare de 180 de grade în comportare, demonstrînd considerabile resurse tehnice și valențe ofensive deosebite. Dar nici „U" n-a renunțat la atac. Din ciocnirea de ambiții și dorința de goluri ale ambelor echipe, a rezultat o repriză excelentă, cu faze palpitante de poartă, cu șuturi milimetric pe lîngă bare, cu intervenții spectaculoase ale apărătorilor și portarilor, cu un suspense care s-a menținut pînă în minutul 90.

La sfîrșitul meciului, clujenii se aflau la capătul puterilor. **Ștefan Onisie** părea și el epuizat.

— Uf! Ce greu a fost! Nu-mi mai amintesc de cînd n-am mai fumat, în timpul unui meci, în liniște o țigară. Nu-mi pot imagina cum pot să rateze atît de mult aceiași jucători care, cu numai un an în urmă, la încheierea turului, aveau fiecare la activ cîte 5—6 goluri...

Se referea la **Anca, Lică, Uiflăleanu, Munteanu.** Și ce ușor era să se răzbune, din nou, suita de ocazii irosite în prima parte a jocului cu Steagul roșu!

Laurențiu DUMITRESCU

VICTORIE SCONTATĂ, DAR OBȚINUTĂ CU ARME NESCONTATE

Se porneai, în previziunile asupra meciului Steaua—Petrolul, de la premisa că bucureștenii au un atac mai bun și că, deci, „cheia meciului" va fi duelul dintre compartimentul ofensiv al gazdelor și apărarea ploieștenilor. Calculul s-a dovedit doar parțial exact, pentru că, pe de o parte, atacul Stelei a fost, duminică, departe de ceea ce se presupunea, în timp ce Petrolul n-a arătat deloc ca o echipă venită numai să se apere, să practice doar jocul distructiv. Ofensiva bucureștenilor a avut un om într-adevăr excelent, Aelenei, în rest a fost destul de stearsă, confuză și cu toate că Steaua a cîștigat pînă la urmă partida (în condițiile cunoscute, adică prin greșeala de arbitraj a lui Aurel Bentu), această victorie este nu atît rezultanta unui joc ofensiv superior, ci a inspirației în șut a unui mijlocaș, Dumitru, care a marcat din două lovituri libere.

Prin urmare, n-a fost o victorie obținută prin arma presupusă, joc-ului combinativ, ingenios, pătrunzător în atac, după cum nici despre înfrîngerea Petrolului nu se poate spune că s-ar datora faptului că arma sa, apărarea, ar fi trădat, de această dată, echipa lui Oană. Sigur că Steaua, jucînd pe teren propriu, a atacat mai mult, dar nefăcînd-o cu vigoare, cu ingeniozitate, nu s-a putut impune de o manieră convingătoare pentru că, practic, ea n-a bătut, duminică, apărarea Petrolului.

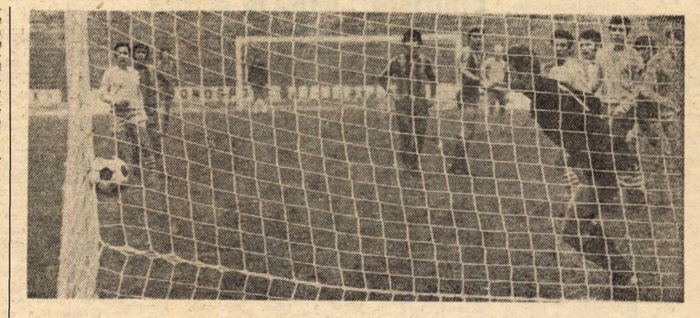

În afara problemelor de arbitraj (din nou un conducător de joc a intervenit nefast în fixarea unui rezultat), derbyul de la București a relevat importanța deosebită într-o echipă a jucătorilor specializați în executarea loviturilor libere. Ne referim evident, la Dumitru, care — deși în ansamblul partidei a fost destul de anonim — a fost într-un anumit fel elementul decisiv în obținerea celor două puncte, prin cele două lovituri libere pe care le-a transformat. Un fiidemn deci, pentru antrenori, de a nu neglija acest aspect al fotbalului, pentru că așanumitele „faze fixe" ale jocului pot conta decisiv în economia generală a unei partide, în rezultat. Se pare că Valentin Stănescu a învățat ceva din golul pe care Steaua l-a primit de la Bayern München, la București, în urma unei executări originale a unei lovituri libere, pentru că la echipa militară, Dumitru este, la fiecare antrenament pregătit special pentru asemenea execuții. Evident însă, mai intervine aici și măiestria personală a lui Dumitru, abilitatea lui, orientarea de moment, calități care au contat duminică hotărîtor în obținerea celor două puncte de către Steaua.

Radu URZICEANU

BUCUREȘTI. Dumitru — cum se vede în fotografie — a executat impecabil lovitura liberă de la 16 m și a înscris primul gol al echipei Steaua

Foto: Dragoș NEAGU

ÎN TREI PUNCTE, DESPRE MECIUL DE LA PITEȘTI

Așadar, campioana în fața deținătoarei Cupei României și Rapid a pierdut cîte al zecelea meci oficial disputat duminică pe fiecare stadion al țării, cîte o sumedenie de goluri care am semnalat trei:

1. **Anacronicele pătrunderi individuale.** Da, mecii au avut multe faze frumoase construite și chiar finalizate (înțelegînd prin finalizare doar șutul caracteristic amb- la poartă), dar numărul foarte ridicat de astfel de incercări-lor de a pătrunde individual prin zona minată a apărătorilor. Spunem incercărilor pentru că nici una nu a dat rezultate. Și, totuși, s-a insistat în această gravă greșeală a tactică, în ciud- apărătorilor superaglomerate, a cum a fost dumarcajului strict, minică. Așa de pil-min. 36, ca să 35 și Vlad în exemple, au fi- luăm doar două au pierdut-o, in- mingea pînă... ar fi rezolvat to- timp ce o pasă o ocazie și mai i, sau ar fi creat Ivan, ca și Vbună. În schimb, depună eforturi au trebuit să a-și relua locul în plus pentru în apărare. rămas descoperit

2. **Capcana jo-ului la ofsaid.** S-a mai scris și s-a mai discutat despre nevirimentul jocu- ofsaid. Iată tă că și F.C. Arcă un „discret" joc asemănător, în care **Barbu** are dant. Rapid a că- ut deseori în a-ceastă capcană: **repriză, de 5 ori în 9 ori în prima și de 5 ori în a doua.** Deci, mai puțin în a doua jumătate a inflinirii, pentru că, dîndu-și seama de pericolul să, dîndu-și seaîn acest fel, atît le a fi stopați și su încercat să tră- canții Rapidului pitești-ton prin- pace de apărarea — sau în această combinații luți comandă e — pă- situație fiind regea la ...or. Rrunderi cu mingău **Petreanu** sau **D-** zultatul: uneori, găsit doar cu **S-** **Dumitriu II** s-au Reversul medaliei. an în fața lor.

3. **Exilatul Nea-** N-am înțeles niei un moment de ce, vîrf de atac prin excele- că, **Neagu** nu a fost folosit de la- început pe acest post în echipa s- unde a purtat tricoul cu nr. 11 și a jucat ceea ce indică această cifră. **Neagu** n-a fost în largul lui pe marginea terenului. De cu- n a trecut pe centru (din min. 63, cînd **Năstu-rescu** l-a înlocuit pe **Dumitriu** II), s-a schimbat și fața atacului feroviarilor. Dar prea tîrziu!

Mir- Ioa TUDORAN

PITEȘTI. Pericol la poarta Rapidului! 1. Răducanu, neinspirat, a ieșit pînă la marginea careului pentru a-l opri din fața sa pe Troi, dar ratează intercepția și... 2. ...pitești eanul îl depășește cu ușurință înși intirzie șutul. 3. Salvarea vine de la Boc, fundașul central al bucureștenilor, care intervine corect, deviază puțin mingea și... 4... degajează apoi sub privirea lui Răducanu!

Fotografii: Paul ROMOȘAN

BUCUREȘTI. Venit prompt la intîlnirea cu mingea, Mircea Sandu o relansează puternic și precis, aducînd egalitatea pe tabela de marcaj în partida cu C.F.R. Cluj

Foto: Vasile BAGEAC

UNDE NE SÎNT VISĂTORII?

Este foarte adevărat că pe marile stadioane ale lumii, chiar și la cele mai atractive partide, spectatorii nu vin să-și ocupe locurile cu multe minute înainte de primul fluier al arbitrului. De amintim că la meciul F. C. Liverpool — Dinamo, disputat acum cîțiva ani în cadrul fostei „Cupe europene a campionilor", pămîntul în incinta stadionului Bloomfield, abia luminat de reflectoare la jumătate de oră înainte de începere, în tribune dacă se aflau 200 de spectatori. Atunci, însă, cînd cele două echipe s-au aliniat la centru, aplauzele celor aproape 40 000 de spectatori au încălzit atmosfera rece de sfîrșit de toamnă!

La partida Sportul studențesc — C.F.R. Cluj, de pe stadionul Republicii, la fluierul de început al arbitrului Cursaru, nu se aflau mai mult de o sută de spectatori, din care o bună parte, chiar în incinta terenului! Și chiar dacă am fi fost foarte optimiști, nu ne-am fi încumetat să sperăm că pînă la sfîrșitul meciului tribunele vor deveni cît de cît populate. Cele cîteva sute de oameni care au sosit pe parcurs — să fi fost peste 500 — nșatu putut alunga aerul dezolant pe care-l degajă întotdeauna tribunele goliașe, cu atît mai cețos și trist duminică cu cît confruntarea din teren și evoluția paipitantă a scorului ar fi meritat un public numeros și, mai-ales, devotat.

Și aurind cum o mină de oameni — probabil cadeții feroviarilor clujeni, ce evoluează duminică dimineața pe alt teren — încercau să anime atmosfera, scandînd numele celpsi vizitatoare, ale marcatorilor ei, ne-am amintit de cei care prea des se bat cu pumnii în piept vorbind despre dragostea lor pentru fotbal, pentru clubulile favorite, dar văd un meci la sase luni, despre cei care sînt gata oricînd să blămeze un jucător, un arbitru, un cronicar numai din auzite... Sînt cei care-și arogă un drept pe care nu-l merită, acela de suporter. Pentru că adevăratul suporter este alături de echipa favorită nu numai cu gîndul, ci și cu fapta, și mai ales cu prezența să tonifiantă meci de meci, cel puțin pe teren propriu. Dacă se cere echipei studențești elanul juvenil capabil să-i încununeze încercarea de a ieși cu fruntea sus din interecerea dură a primei divizii, de ce nu l-am cere și suporterilor ei, pe care-i credem a fi la vîrsta tinerești.

Știm, duminică a fost frig și ceață în București; clubul Steaua a refuzat propunerea de cuplaj și concurența transmisiunii televizate de la Bacău a contribuit și ea la numărul scăzut al spectatorilor. **Totuși, unde ne sînt visătorii?...**

Paul SLĂVESCU

OBLEMENCO APLAUDĂ GOLUL LUI MARCU!

Nu începuse încă jocul de la Craiova. În cabina antrenorilor, **Constantin Cernăianu** își manifesta neîncrederea, vecină cu... înfrigurarea, în posibilitățile ofensive ale echipei sale („De la 22 octombrie, n-am mai cîștigat două puncte pe propriul teren, ne spunea el. Resimt mult lipsa lui **Oblemenco** care, în ultimul timp, în afară de poția sa, obișnuită, de goluri, își aducea contribuția și ca jucător creator. Și, ca un făcut, nu pot dispune nici de Niță, nici de Mincă, ambii accidentați. N-am om de gol, n-am deci coordonator și iată-mă nevoit să arunc, astăzi, în luptă un debutant". Era vorba de extrigoviștenaul **Stăncescu**, un jucător talentat, dar la primul lui meci în Divizia A.

Puțin mai tîrziu, pe teren, temerile antrenorului se dovedeau justificate. În min. 30 al partidei, **Bălan** îl înlocuia pe **Bălu**, dar nici noul intrat în teren nu-l făcea uitat, cît de cît, pe golgeterul **Oblemenco**. „Gheața de aur" a Craiovei se afla lîngă noi, în tribună și îl simțeam cum trăiește din plin emoțiile fazelor, strîngînd din dinți la șesurile vîrfurilor de atac, în lupta purtată cu masivii **Pîrvu** și **Pojoni**. Formația craioveană nu poseda nici de această dată omul de gol, acuza și lipsa înaintașului creator, întrucît tînărul și destul de fragilul **Stăncescu** trăda o inhibare în joc pe care nici excesul de zel, în teren, nu putea s-o ascundă.

Însemna că toate speranțele într-o atît de dorită victorie să le împlinească aripa **Marcu**, cel care, rămas „vioara întîi" în atac, fusese foarte aproape de gol în startul partidei, atunci chiar mingea expediată de el a lovit unul din stîlpii porții lui **Vidac**. **Marcu** ratase, însă n-a... perseverat în greșeală și iată-l, în penultimul minut al reprizei întîi, înscrînd acel gol al victoriei; din același loc, prin aceeași execuție tehnică (voleu), în aceeași direcție, în stînga portarului ardelean.

Îngă nol, în tribună, **Oblemenco** aplauda, cu căldură, golul lui **Marcu!**

G. NICOLAESCU

FARUL: TEME DE MEDITAȚIE PENTRU IARNĂ

Finalul sezonului se arată complet neprielnic pentru Farul. De la eșecul suferit în fața Rapidului, constănțenii au evoluat tot mai modest, fie că au jucat acasă, fie în deplasare. Sulței de rezultate nefavorabile îi s-a adăugat duminică „egalul" cu C.S.M. Reșița. Scorul de 1—1 a reflectat fidel comportarea sub posibilități a echipei gazdă. Din primele zece a surprins ritmul lent ce a încercat să-l impună partenerei, la care s-a adăugat, mai ales în prima parte, lipsa de precizie în pasarea balonului, carență manifestată la majoritatea jucătorilor. De aceea, cele cîteva acțiuni colective n-au pus probleme deosebite apărării reșițenilor. În rest, înaintașii au încercat, fără șorți de izbîndă, prin curse solitare să-și depășească adversarii.

Se părea, așa cum începuseră constănțenii repriza secundă, că în timpul pauzei își recăpătaseră luciditatea și totuși voința de a cîștiga cele două puncte prinun joc mai bun. Curînd după-ce-au început golul, au început să acționeze confuz, dominînd haotic un partener care cedase cu bună știință mijlocul terenului, de care era responsabil cu calm situațiile dificile și apoi să declanșeze rapide și destul de periculoase contraatacuri.

Apărarea Farului n-a mai arătat nici ea siguranța din prima parte a campionatului. Atît fundașii centrali cît și cei de margine au fost depășiți de multe ori, și doar lipsa de precizie în finalizare a lui Atodiresei și Sfîcă a făcut ca scorul să nu fie deschis de C.S.M. în prima repriză.

Totodată, în acest compartiment defensiv s-a manifestat multă nervozitate și, din această cauză, unii jucători au greșit de multi ori. Cea mai pregnantă a făcut-o fundașul Stoica, în minutul 74, cînd Pușcaș a centrat în careu. Fundașul lateral al Farului, în loc să lase balonul să iasă afară din teren, a încercat să-l respingă din careu, dar lovindu-l inoc a ajuns la Neagu care l-a reluat în poartă.

Perioada critică pe care a traversat-o echipa clubului constănțean lasă, în perioada de iarnă, multe teme de reflecții pentru antrenor, dar mai ales pentru jucători.

Pompiliu VINTILĂ

A.S.A. A JUCAT BINE, DAR ȘI JIUL A AJUTAT-O!

La Tg. Mureș, echipa din Valea Jiului a ținut mult să obțină un egal, care i-ar fi consolidat poziția fruntașă. Între Al Naghi și Libardi — mijlocașii obișnuiți-ai Jiului — a apărut și Urmeș (cu nr 7), acesta avînd de îndeplinit un rol de protejare a apărării în fața atacurilor frontale. De asemenea, el îl marca foarte strîns pe N. Naghi, conducătorul de joc al echipei militare, în vreme ce Al. Naghi și Libardi îl supravegheau pe **Varodi** și **Bölöni**, mijlocașii echipei A.S.A. Acest interesant duel tactic, în care se înfruntau numai liniile mediane (pe restul terenului, marcajul era mai liber, în general „în zonă") a fost însă pierdut de echipa din Petroșani cu toate că, nu arareori, în sprijinul celor trei mijlocași mineri mai apăreau și **Mulțescu** și **Naidin**, singurul atacant rămînînd **Roznai**. Și a fost pierdut, după părerea noastră, în afara... contribuției la acest lucru a echipei gazdă, excelentă în acest meci, din trei cauze:

1. Bimitarea la maximum a veleităților ofensive. S-a mizat numai pe incursiunile lui **Roznai**, acest atacant „de rasă", (care seamănă la stil cu Dumitrache), excelent în acest rol ingrat, dar totuși mult prea izolat.

2. Deși atunci cînd s-a hotărît totuși să lasă ceva mai mult la atac, Jiul a avut o perioadă bună, care — o dată cu scurgerea timpului — ar fi putut să devină mai productivă în ocazii de gol, dar se simțea că ceva scrîțîe în mecanismul echipei. Am putut imediat observa că lui **Mulțescu** nu-i reușește aproape nimic și că prin forma sa slabă (poate accidentală în acest meci), circulația balonului în linia mediană și, mai ales, „urcarea" lui spre poarta adversă suferă foarte mult.

3. Avem impresia că echipa petroșenească nu și-a cunoaște principala forță. Ea a mizat pe întărirea defensivei, renunțînd de bună voie la arma sa cea mai puternică — jocul ofensiv. A fost trădată tocmai de această apărare, care deși a făcut eforturi notabile, nu a putut decît rareori să stăvilească atacurile susținute ale gazdelor. Ocazîile s-au succedat una după alta și credem că minerii ar trebui să se declare mulțumiți că au scăpat cu un singur gol...

Dumitru GRAUR